Members' Representation.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Sir, before the business of the day is taken up, I would like to know from the Government whether they would be willing to make a statement in respect of the food position in the State. In fact, you may remember, Sir, that almost every day, we hear in the press reports of the fair price depots being opened, stocks being rushed to certain places, such as to raise an impression that so far as the present food position in the State is concerned, it is not all as rosy as we seem to think. This, in the context of the success of the First Five-Year Plan which we claim for it and when we were stating that we have turned the corner and that we could now safely emphasise on industries in the Second Five-Year Plan—in that context, it gets some importance.' I would like either a statement to be made explaining the whole position or a short debate for an hour or two may be initiated in this House so that the Hon'ble Members may have an opportunity of having their say in a matter which is very important and which affects the entire State.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Revenue and Agriculture).—The Government will be very glad to keep the House in possession of all facts so far as the food position is concerned. During the course of the Session, Government will be glad to make a statement in regard to the food position in the State and the programmes that they have in regard to food production.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

No. 1. Separation of Animal Husbandry from Veterinary Department.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ:

"ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಡಾ|| ಎಲ್. ಸಿ. ಕೋಲ್ಮನ್ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇರೆಗೆ, ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಶುಸಂಪತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ವೆಟರಿನರಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ ಪಶುಪಾಲನಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ."

ಹಿಂದೆ ಡಾ|| ಕೋಲ್ಮನ್‌ರವರ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೋಲ್ಮನ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯ 564-565ನೆ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ Animal Husbandry ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವೆಟರಿನರಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಶುಸಂಪತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ......

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).–Which is that report please? Was that report given to the members? We want to know whether that report is the one which was given by Dr. Coleman when he toured this State or the one which he wrote when he was Director of Agriculture ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Revenue and Agriculture).—Sir, Dr. Coleman toured the State of Mysore and after that tour, he has made certain recommendations and that is the Report to which my Hon'ble friend is referring. But I am not aware whether that report was placed in the hands of members. Anyway, I shall be happy to place it in the hands of members if they so desire.

Sri B. N. BORANNA GOWDA (Belur).—Was there any discussion on that report on the floor of the House ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—No, I do not think there was any discussion on that report.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ.—1955ನೇ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 21ರಲ್ಲಿ ' ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ ಈ ವರದಿಯು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಶು ಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮದರಾಸ್ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಶು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಶು ಸಂಪತ್ತು ಬಹಳ ಕ್ಷೀಣ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಪಶು ಸಂಪತ್ತು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಅತಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ.)

ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸಿಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಫಾರ್ಸ್ (farce). ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೋರಿಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರ ಸೆಮನ್ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅತಿ ಶೋಚನೀಯ. ಪೆಡಿಗ್ರಿ ಜಾತಿಯ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿ, ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿ ಅವುಗಳ history maintain ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ history ಇಲ್ಲದೆ artificial insemination introduce ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಈ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ 11 ಲಕ್ಷ 29 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಪಶೀಲನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ರಿಸರ್ಚ್ ವರ್ಕಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತೆರೆಯುವುದು, ಖಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾದ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ವಿನಾ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದನಂತರ ಗುಣಮಾಡಲು ಔಷಧಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ 37ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.- ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಊಟಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ಉತ್ತಮ ತಳಿ ಬೆಳೆಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೆಸರುಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ 5ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ಜಾನುವಾರಿದೆ, ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಾದರೆ ಇನ್ನೂ 50 ಲಕ್ಷ ಬರಬಹುದು. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಹೇಗೆ ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲೂ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಥ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಆವಶ್ಯಕ.

1-30 P.M.

ಈ ಇಲಾಖೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವವರು ಪರಿಣತರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡೆದು ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟರೆ ಹಾಲಿನ ಸರಬರಾಯಿಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿ ಜಾನುವಾರುಗಳ ತಳಿಗಳೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಶುಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That this Assembly is of the opinion that in accordance with the decision of Government on the recommendation of Dr. L. C. Coleman pertaining to Live-Stock Development in the State, it is essential to create a separate department of Animal Husbandry as distinct from Veterinary for the exclusive development of cattle wealth in the State."

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲ್ಮೂರು)— ಈ ಠರಾವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇದು ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದರೆ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸಬ್‌ಡಿವೈಡ್‌ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬರು ಬೇರೆಯರವನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಹೆಡ್ ಆಗಿ ಮಾಡಲು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯ ತಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಲೈವ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಮತ್ತು ವೆಟರಿನರಿ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಖಾಯಿಲೆ ಗುಣವಾದರೆ ಸಾಲದು, ದನಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಕೂಡ ಆಗಬೇಕು, ಖಾಯಿಲೆ ಗುಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ, ದನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೇ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಆಗಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಜಾಗಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮದರಾಸು ವಗೈರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಥಾರಿಟೇಟಿವ್‌ಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಜ್ಜಂಪುರದಲ್ಲಿ ಲೈವ್‌ಸ್ಟಾಕ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಸುಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ರಿಸರ್ಚ್ ಆಫೀಸರಿದ್ದಾರೆ. ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಪಾಸು ಮಾಡಿ ಪಿಎಚ್. ಡಿ. ಡಿಗ್ರಿಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಿಣತರು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—The Hon'ble Member is not right in saying so ; he is a Veterinary Graduate.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದು He is not a University-bred graduate. ಹಾಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ! ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು ? ವೆಟರ್ನರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ

ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಕೊ-ಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಆವಶ್ಯಕ, ವೆಟರ್ನರಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಬೇರೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೆಲ್ಲಿದೆ? ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಷನ್‌ನಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 60 ಲಕ್ಷ ದನಗಳಿವೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇದೆ, ಆಫೀಸರುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ದನಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹುರುಳಿ, ಹುಲ್ಲು ವಗೈರೆಗಾಗಿಯೇ ಅಜ್ಜಂಪುರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸೆಮಿನೇಷನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಹೋರಿಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕರುಗಳೆಷ್ಟು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುವ ರಾಸುಗಳೆಷ್ಟು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವ ರಾಸುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿ. ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಮುದಿಗೊಡ್ಡುಗಳು ಸತ್ತು ಐದು ಕರು ಹಾಕುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಬಹಳ ಇನ್‌ಡಿಫರೆಂಟ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್‌ಡಿಫರೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಇರ್‌ರೆಸ್ಪಾನ್ಸಿಬಲ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಸಚಿವ ಪದವಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ, ತಮಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಉತ್ತರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. On the basis of that statement, I am saying it.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—On the basis of that statement alone I am telling you ಎಕನಾಮಿಕ್ ಫಾರಂಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಮುದಿಯಾದ ತಕ್ಷಣ ಅಂಥ ದನಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಲೆಂದು ಆ ಫಾರಂಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಅವು ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ದನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಸತ್ತವು, ಎಷ್ಟು ಹುಟ್ಟಿದುವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೆಯದು, you must give us facts and figures to show that a separate department is needed. 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಇಲಾಖೆಮಾಡಿ ಇರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೇ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡೋಣ, ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೇ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. Agriculture, Veterinary and Live-Stook must all go together. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಹೆಡ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೈವ್‌ಸ್ಟಾಕನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ಯೋಗ, ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಿಗಳನ್ನೂ, ಕರುಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿ ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಆದಾಯ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವವರ ಕೈಲಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ವೆಟರ್ನರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಲೈಫ್‌ಸ್ಟಾಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಈಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಆಫೀಸರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟುಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ. ಅವರೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಸಕಾರಣ ಕೊಡದೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುವು ಸರಿಯೇ? ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅಮೃತಮಹಲ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಸಾಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲಿ ದರೋಗರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಜಂಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಸುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಿದೆ? ಈಗ ಎಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ, ಖರ್ಚೆಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೆಷ್ಟಿದೆ, ಆದಾಯವೇನು, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಯೆ, ಈ ದಿವಸವಿರುವ ರಿಸರ್ಚ್ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನು?—ಎಂಬ ಈ ತಪಶೀಲಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವಿದೆ, ತೊಂದರೆಯೇನು, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಕೇಳಲು ಅಂಥಾದ್ದು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಾದರೂ ಇದೆಯೆ? ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ನಾಯ್ಡುರವರನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇದ್ದಾಗ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಹೆಡ್ಡಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).—ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ತಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಎಫರ್ಟ್‌ನಿಂದ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಹಾಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೊಂದು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಪೋಲಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ತೇ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ)

ಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವಾಗ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗಬಾರದು, ಹಣ ಪೋಲಾಗಬಾರದು ಎಂದ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಸಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಳಿ ಒಳ್ಳೆಯದಿದೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವೆಟರ್ನರಿ ಇಲಾಖೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಕಾರಜಾತಿ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ ಆದಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಹಳ್ಳಿಕಾರಜಾತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುವ ಜಾತಿ ತಳಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಜಂಪುರ, ಹೆಸರಗಟ್ಟ—ಇಲ್ಲಿರುವ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಜಾನುವಾರನ್ನು ಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿ ಹಾಲನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆಫೀಸರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಂದ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿ ಹಾಲಿನ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿವೆ. ಅಂತಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಂದ ಗ್ರಾಂಟು, ಸಬ್‌ವೆನ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುವ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಮೃತಮಹಲ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದರೋಗರಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲ್ ಏಡೆಡ್ ಫಾರಂ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಕಾವಲನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೆಲವು ಹಸುಗಳನ್ನು ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಜ್ಜಂಪುರದ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟ ಕರುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅವು ಅಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಕಾರ್ 'ಬ್ರೀಡ್' ಎಂದು ಮಾರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹುಟ್ಟುವ ಕರುಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಯುವ ಕರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹುರುಳಿ ವಗೈರೆ ಖರ್ಚು ತೋರಿಸಿದರೂ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ದನಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನ ಕರುಗಳು ಸಾಯುತ್ತವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆರು ತಿಂಗಳ ಕರುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಯುವುದು, ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಸತ್ತ ಕರುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ದನಗಳಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. ಈ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅವರು ಸ್ವಂತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರೇ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಹೊರತಾಗಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಬ್‌ವೆನ್ಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲಕಾಲ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದೆಂದೂ ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

*Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—Sir, I wish to oppose this resolution partly. This resolution consists of two parts; one part is that the Government have decided to set up an Animal Husbandry Department, and the other part is that exclusive development of cattle wealth in the State is necessary. Why the Government took a decision is explained there. It is, on the basis of the recommendation of Dr. Coleman that the Government took a decision to create the Animal Husbandry Department. The second part is about this exclusive development of cattle wealth in the State. So in accordance with the first part, I would like to know whether the Government have taken any decision like that. I can presume that they have taken a decision because the demands are placed in this House under the head "Animal Husbandry". Therefore, the department has already been created, and there is no need to stress the point that a department has to be created. Secondly even under the Five-Year Plan the group head of expenditure adopted by the Planning Commission is styled as 'Animal Husbandry' and dairy'. The veterinary aspect forms a section of the animal husbandry. Cattle wealth, and livestock development is another wing. If the desire of the Hon'ble Member is to stress the view that development of live-stock....

Sri D. DEVARAJ URS. (Hunsur).—In the Budget they have styled it as 'Veterinary'.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Animal Husbandry is the broad word. Veterinary is a section of it.

Sri D. DEVARAJ URS.—According to the Budget demand, it is placed under the major head 'Veterinary'.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—In the Five-Year Plan Report there is no head of expenditure as 'Veterinary'. Therefore I stated it.

The Head of the Department is Director of Veterinary and Animal Hus-

bandry Services. That is why I stated that on the basis of the recommendation of Dr. Coleman Government might have passed an order styling the Director of the Department as Director of Veterinary and Animal Husbandry, So it is for the Government to take a decision.

In respect of the Planning Commission Report, page 91, under the group head of expenditure 'Agriculture' it is stated 'Animal Husbandry and Dairying.' These are the items mentioned :

Agriculture
Horticulture
Animal Husbandry and Dairying
Co-operation
Fisheries
Others.

There is no item called 'Veterinary'. In the provision of Animal Husbandry section, there is a provision for 'Veterinary.' If, suppose we have not changed the Budget head, I stand corrected to that effect. It would be better if the Government places before us that order that is alleged to have been passed.

Secondly, I fully support the part which deals with the development of Animal Husbandry, strengthening the activity, and taking greater measures to develop live-stock. It is very necessary. There was a hot debate in respect of the establishment of Ajjampur Farm and the Estimates Committee have visited that farm. We can certainly see that the purpose for which the Ajjampur farm was established has not been fulfilled. For the supply of 50 bulls two lakhs of rupees were sanctioned. 5 or 6 years ago and they have not supplied 50 bulls. So, the purpose of establishing this farm has not been fulfilled. Every year 5 to 6 bulls have been supplied. We have a number of research officers in the Animal Husbandry Department. There is a Research Officer at Hessaraghatta, Kurikuppe and Ajjampur. But they have not functioned satisfactorily. We have in Mysore State nearly 16 lakhs of breeding-fit cows. The number of bulls that are available in Mysore does not exceed 50,000. It is not a satisfactory position. The most important things are (1) better breeding facilities, (2) fodder facilities and (3) milk dairy and these things will require a lot of assistance under every item of this head, Government have not been successful. In the Five-Year Plan, it is proposed to have one artificial insemination centre for every 5,000 cows. At that rate 500 breeding bulls are required. Then alone we can successfully provide breeding facilities to 16 lakhs of breeding-fit cows. So, the first item is whether the Government have been successful in providing the required breeding facilities for upgrading the condition of the cattle in Mysore State. The answer is that the Government have failed. Their activity should be intensified in this field. Is it not possible to intensify the activity with the existing arrangement? If that is the question, the answer is that it is possible. The only thing is we have to provide larger funds and establishment to these centres and multiply the artificial insemination centres. The yield of cows with respect to milk in advanced countries is in the order of 8,000 lbs. In Mysore it may not be more than 500 lbs. The *per capita* consumption in milk—the minimum nutritive percentage is about 10 ounces per day. In Mysore State it may not be more than 3 ounces. Large quantity of milk is required. These are the issues which can never be opposed by any one That is the object of the Second Five-Year Plan also. In the Second Five-Year Plan for the whole of India a provision of 62 crores is made. Therefore intensive action should be taken to see that the cattle wealth is upgraded.

The other observation made by Sri Nagappa was that semen is extracted from bulls whose pedigree is not much. We have some bulls and use them for artificial insemination. For such of those bulls that are imported from outside, their pedigree is watched; their progeny is watched. Therefore we cannot say that that aspect of it has been forgotten. If it is forgotten that can never be excused.

There is a lot of indifference in the working of the Department and it is necessary that it should be remedied. In respect of fodder, no work has been done. Nobody seems to have taken any pain to know the nutritive value of the fodder and percentage to be sup-

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

plied to the cattle. I can say that in Mysore majority of the cattle do not yield more than one seer a day. So, this is a position which is to be highly regretted.

Sri D. DEVARAJ URS.—The subject matter is whether this department should be bifurcated or whether it should be kept as it is. We do understand and appreciate the Hon'ble Member's contention that all these things that have been stated should be done. But can we achieve it by continuing the Department as it is or to achieve this whether the Department should be bifurcated as contemplated in the resolution, is the point. Will the Hon'ble Member enlighten us on that point?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has exceeded the time limit.

2 P.M.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—'Exclusive Development of cattle wealth' is the wording used in the Resolution. How that exclusive development can be achieved is a point which I can dwell upon. Whether that can be done with the existing department is a matter which I should have an opportunity to substantiate. I think the House will not expect me to say that in one word without substantiating my view-point. However, as the Hon'ble Member has put it very correctly and as the Hon'ble Speaker has reminded me that my time-limit has besn exceeded, I wish to conclude by saying that the Department as it is can do this work provided it works more efficiently.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಪಶುಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವೆಟರಿನರಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ನನಗೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ, ವೆಟೆರಿನರಿ ಇಲಾಖೆ ಇವೆರಡೂ ಹಿಂದೆ ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದ್ದುವು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳು ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದ್ದು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು. ವೆಟೆರಿನರಿ ಇಲಾಖೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರೂ ಮತ್ತು ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಲಾಖೆಯೇ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮವರು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದು ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಪಶುಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಾಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳು, ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಎಷ್ಟೇ ಅನುಭವವನ್ನು ತುಂಬಿದರೂ ಕೂಡ ಕರುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕುದನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಆಗಬೇಕು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕರುಗಳೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅದು ಹಿಡಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕರುಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಹಸುವಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆಯುತಕ್ಕ, ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು artificial insemination ನಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದನ್ನು ಜನರು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ. ತಾನು ನೇರವಾಗಿ ಹೋರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಹೋರಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಆ ಹೋರಿಯಿಂದ ಕರುವನ್ನು ಇಳಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಎಷ್ಟೇ ಫಾಸಲೆ ಯಾಗಲಿ, 10-20 ಮೈಲಿ ಫಾಸಲೆ ಯಾಗಲಿ ತನಗೆ ಯಾವ ಹೋರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ತನಗೆ ಯಾವ ಹೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆಯೋ ಆ ಹೋರಿಯಿಂದ ಕರುವನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ತಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೋರಿಯಿಂದ ಕರುವನ್ನು ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಕರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಉತ್ತಮವಾದ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಕಾರು, ಅಮೃತಮಹಲ್, ಇತ್ಯಾದಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ, ಅಂದರೆ 3-4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹೋರಿಗಳನ್ನು

ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ತಳಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನೊಮ್ಮೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕುರಿಕುಪ್ಪೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹೇರಳವಾದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹೋರಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಲಾಯಖ್ಖಾಗಿರುವ ಕರುಗಳು, ಹಸುಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ತಳಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾದರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂಥವನ್ನು ಕುರಿಕುಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತಮವಾದ ತಳಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪಡೆದು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇದಕ್ಕೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ತಳಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯ. ಇದು ಅನಗತ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅನಗತ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸೆಮಿನೇಷನ್ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು. . . .

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಅಜ್ಜಂಪುರದ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕುಣಿಗಲ್ ಸ್ಟಡ್‌ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್ ಮಾಡಲು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರ್ ಕೂಡ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಗ ನಾವು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರತಕ್ಕ ಸ್ಟಡ್‌ಫಾರಂ ಇವರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೊಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ಸೂಪರ್‌ವೈಜ್ ಮಾಡುವವರು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಅವರನ್ನು ಕುಣಿಗಲ್‌ಸ್ಟಡ್‌ಫಾರಂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಕೂಡದೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, research station ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಆ institution ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಡುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಡಾ॥ ಎಲ್. ಸಿ. ಕೋಲ್ಮನ್ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ॥ ಎಲ್. ಸಿ. ಕೋಲ್ಮನ್ ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಅವರು ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ—ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇಲೋ ಅಥವಾ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇಲೋ ಸಂಚರಿಸಿ—ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವೇನಿದೆ ಎಂದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜಾನುವಾರುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಡಾ॥ ಕೋಲ್ಮನ್‌ಅವರು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ, ಫಲದಾಯಕವಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗತಕ್ಕವರು ಅಜ್ಜಂಪುರ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡಾಕ್ಟರ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಎಂಬುವರು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಅವರಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಚೆಗೆ ಅಜ್ಜಂಪುರ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಅವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ವೆಟೆರಿನರಿ ಶಾಖೆ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 10-12 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆ

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ)

ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಈಗ್ಗೆ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ Veterinary Department ಎಂದಿದ್ದುದನ್ನು Department of Veterinary and Animal Husbandry Services ಎಂದು Veterinary ಗಿಂತ Animal Husbandry ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು Veterinary and Animal Husbandry ಎಂದು ಎರಡು wings ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಶು ಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಎರಡು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ತಳಿಗಳಾದ ಹಳ್ಳಿಕಾರು ಮತ್ತು ಅಮೃತಮಹಲ್ ಈ ಎರಡು ತಳಿಗಳನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ದನಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕೆಲಸ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದರಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯ ದನಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೋಲ್ಮನ್‌ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಳೆದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ Animal Husbandry wing ಬಲಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಾ॥ ಕೋಲ್ಮನ್‌ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಲ್ಲಿ ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧುವಾದುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ:—"This Assembly is of the opinion that in accordance with the decision of Government on the recommendation of Dr. L. C. Coleman pertaining to Live-Stock Development in the State, it is essential to create a separate department of Animal Husbandry from Veterinary for the exclusive development of cattle wealth in the State." ಡಾ॥ ಕೋಲ್ಮನ್‌ರವರ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅಲಾಯಿದ ಗಮನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ವರದಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ॥ ಕೋಲ್ಮನ್‌ಅವರು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ 'The organisation of the Department of Agriculture, Animal Husbandry and Horticulture' ಎಂಬ ಹೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:—"The three departments-Agriculture, Animal Husbandry and Horticulture in all Western countries with which I am familiar are three sections in the Agricultural Department They were united for a considerable period in Mysore. All three have as their function improvement of agriculture and it seems obvious that to maintain efficiently and save waste, their activity should be very closely co-ordinated. The only way of bringing co ordination is to place them all under a common head"

ಡಾ॥ ಕೋಲ್ಮನ್‌ರವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ಒಂದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿ ವೆಟರ್ನರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಇರುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ತಳಿಯನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಪೇತಾದ ಜನ, ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಜನ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವವರು, ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು ಆದವರು ಇಂಥವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಆವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು, ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೆ ವೈದ್ಯಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ವೆಟ

ನರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿದ್ದಾರೆ. ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡ್ರಿ ಇಲಾಖೆ ಬೇರೆಯಾದರೆ ಪುನಃ ಸುಮಾರು 80 ಜನ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ನೇಮಕವಾಗಬೇಕು. ಆಫೀಸಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಟೈಪಿಸ್ಟುಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಆಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, it is not a practical proposition. But I do agree with the Hon'ble Members who supported this resolution that there is very great need to speed up development and strengthen the Animal Husbandry. I do not think a big argument is needed. Therefore, I hope the Hon'ble Member will kindly withdraw the resolution.

The resolution was, by leave, withdrawn.

No. 2—Perennial supply of water for portion of Atchkat under Bhadra Project Canals.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾಧವಾಚಾರ್ (ಭದ್ರಾವತಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :

"ಪರಮಾವಧಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕಬ್ಬು ಮೊದಲಾದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಲನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಭದ್ರಾ ಜಲಾಶಯದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸುರಂಗದವರೆಗೆ ಎಡ ದಡದ ನಾಲೆಯ ಮತ್ತು ಬಲ ದಡದ ನಾಲೆಯ ಕೆಳಗಿರತಕ್ಕ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗದಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಾದರೂ ಸದಾಕಾಲವೂ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿಯಾಗುವಂತೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ."

ಇದು ತರೀಕೆರೆ, ಭದ್ರಾವತಿ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಈ 3 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ತಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಭದ್ರಾಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 2 ಲಕ್ಷ 30 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರು ಸುಮಾರು 1859ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಒದಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೀರು ಭದ್ರಾವತಿ ಮತ್ತು ತರೀಕೆರೆ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಸುಮಾರು 15 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಲ್ ಸರ್ವೆ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಕಬ್ಬು ಮುಂತಾದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಕಬ್ಬು ಇಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬತ್ತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ತಯಾರಾಗಲಿರುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಬ್ಬು, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಮೊದಲಾದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತರೀಕೆರೆ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತಿ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಹರದ ಕೊಡಗನೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ತರೀಕೆರೆ-ಭದ್ರಾವತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭಾಗದ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಿಂದೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀರನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ಬಾಕಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಕಬ್ಬು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಈ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗಕ್ಕಾದರೂ ಸದಾ ನೀರು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಈ ಭಾಗದ ಜನರು ಹೊಂದಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ, ನಾನು "ಸುರಂಗದವರೆಗೆ" ಎಂಬ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸುರಂಗದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ನೀರು ಇವಾಪರೇಟ್ ಆಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ; ಎರಡನೆಯ ಬೆಳೆಗೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂಜನಿಯರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಎಲ್ಲ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೂ ನೀರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಬೆಳೆಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಅಂಶ ಸರ್ಕಾರ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರು ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭೂಗುಣ ಹತ್ತಿ, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಮೊದಲಾದ ಬೆಳೆಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಕಬ್ಬಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತರೀಕೆರೆ ಭದ್ರಾವತಿ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳು ಅದರ ಭೂಗುಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬತ್ತದ ವಿನಾ ಇನ್ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಬ್ಬು ಅಥವಾ ಬತ್ತ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಆ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನಾನು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ "$\frac{1}{3}$ ಭಾಗದಷ್ಟು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ, ಹಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗಕ್ಕಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಾಳೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸುಮಾರು 12 ಅಥವಾ 14 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕ್ರಾಪ್ 3 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ತರೀಕೆರೆ, ಭದ್ರಾವತಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಒದಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಭದ್ರಾವತಿಗಳ ಸುಮಾರು 18 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಎಡನಾಲೆಯಿಂದ ನೀರಿನ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅರ್ಧಭಾಗಕ್ಕಾದರೂ ಸದಾ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯಿಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾಧವಾಚಾರ್)

ಗಳು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದರೆ ಆ ಭಾಗದ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನಾನುಕೂಲ. ಈಗ ತರೀಕೆರೆಯಾಗಲಿ ಭದ್ರಾವತಿಯಾಗಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿನವರು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

2-30 P.M.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ ಯಾವಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನೀರು ಸರಬರಾಯಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಹಿಂದಿನ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಾವೀಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಮತ್ತು ತರೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರು ಸಲ್ಲಿಸಿರತಕ್ಕ ಮನವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಈ ಎಡ ಬಲ ನಾಲಾಬೈಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗಾದರೂ ನೀರು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನೀಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಆ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ರೈತರುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ. ಇರಾದೆಯಿಂದ ನಿರಾಧಾರವಾದ ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಈ ದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"This Assembly is of the opinion that with a view to enable the country for availing the full benefits of Bhadra Reservoir Project perennial supply of water should be made available for at least one-third of the atchkat under the Left Bank and Right Bank Canals upto Tunnel so that the raiyats can grow maximum cash crops such as sugarcane, etc."

***Sri S. SRINIVASA IYENGAR** (T. Narasipur).—I support this resolution. For the Left Bank and Right Bank channels of the Bhadra, the Government will spend nearly Rs. 6½ crores. The tariff that has been prescribed by the Government is :

Rs. 25 per acre for sugarcane.
Rs. 15 per acre for paddy.
Rs. 7 per acre for semi-dry crops.

In the resolution it is notified as 'upto the tunnel'. Under the Right Bank Channel we have 40,000 acres. If one-third of the atchkat is provided perennial supply, then, the Government will have the benefit to levy Rs. 25 per acre for 13,300 acres. This will enhance the revenues of State to Rs. 6 to 7 lakhs a year. Since the outlay of the two canals is of the order of 6½ crores, additional sources of revenue will go a long way to reduce the burden of the Government. Secondly the impounding capacity of the dam cannot be questioned at all. The catchment area of the reservoir is of the order of 1,00,000 Mcft. and the Mysore Government is permitted to draw 57,000 Mcft. The rest goes to Madras as per the original agreement but now it comes to us. Therefore there seems to be no difficulty in impounding water. There is no fear of lowering of the level of the dam. Therefore I believe the Government can certainly expect thereby good revenue ensuring economic prosperity of the State.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಶ್ರೀ ಮಾಧವಾಚಾರ್ ಅವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಠರಾವಿನ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕಾದರೂ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮಗೂ ಸಹ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತಾಪಿಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆದು ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತನ್ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂಥ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜವಾದುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಸುಮಾರು 57 ಸಹಸ್ರ ಮಿಲಿಯನ್ ಕ್ಯುಬಿಕ್‌ಫೀಟ್ ಆಫ್ ವಾಟರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ 2 ಲಕ್ಷ 32 ಸಾವಿರದ 544 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೀರು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ಇವುಗಳನ್ನು

ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಟನಲ್ ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯಲು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಪಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member prepared to withdraw the resolution ?

Sri B. MADHAVACHAR.—In view of the kind assurances given, I am prepared to withdraw the resolution if the House permits.

The resolution was, by leave, withdrawn.

No. 5.—Steps to be taken for the Amelioration of the all Backward Classes on the basis of the recommendation of the Backward Class Commission.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ :—

"ಹಿಂದುಳಿದ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಮಿಷನ್ ಮಂಡಲಿಯವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಜಾತಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳೂ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದುಳಿದ ತರಗತಿಗಳ ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ"

ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಕಮಿಷನ್ ಮಂಡಲಿಯವರ ವರದಿ ಇನ್ನೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇ ಅಲ್ಲಿನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಓದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಅವರು ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಅವರು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಂದೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ? ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಏನೊಂದು ಉದ್ದೇಶ, ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವರದಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಿಂದುಳಿದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರ ಹಾಗೂ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಏನೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯ ಮಾತಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ—ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರೆಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಜನರೆಲ್ಲ ಅವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಇವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನನ್ನೂ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನವರೇನೋ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವರ್ಗ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ—ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಾನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆ ಮಂಡಲಿಯವರಾದರೂ 2 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶವನ್ನೇ ಸುತ್ತಿ ಜನರ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ತದನಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವರದಿ ಇನ್ನೂ ಈಚೆಗೇ ಬಾರದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಅವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಅದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.)

ಮುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೀಗ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕು ಈ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಕೂಡಲೇ ಏನೇನು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸೂಕ್ತ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತನ್ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

> "This Assembly is of the opinion that the recommendations of the Backward Class Commission be examined by the Government and suitable steps taken for the amelioration of all the Backward Classes including the Scheduled Castes and Scheduled Tribes."

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—It is better Sri Mariappa enlightens us on the several aspects because he was our representative on the Backward Class Commission.

Mr. SPEAKER.—Nobody can force another Hon'ble Member to speak.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಈಗತಾನೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಿಗಾ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಾಢಳಿತ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾಮನ್ ಮ್ಯಾನ್ ಎಂದು ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಂಥ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜನರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಾರದ ಹೊರತು ಈ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಏರುಪೇರುಗಳಿರಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಹಾಗೂ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳವರ ನಿಜಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿನ ಮುಂದಿಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ವರದಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಡಿ ಭರತಖಂಡದ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಕಮಿಷನವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಒಂದು ಕಾಪಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳಿದರೂ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಲಾದರೂ ಅವರ ವರದಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಹರಿಜನರ, Scheduled Castes and Scheduled Tribes ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ Backward Class Commission ಎಂದು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಇಡೀ ಭರತಖಂಡವನ್ನು ಟೂರ್ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವರದಿಯ ಒಂದು ಕಾಪಿ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ವವೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆದರುತ್ತಾರೆಯೋ ಶಂಕೆ ಪಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ Backward Class Commission ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಕಾ ಕಾಲೇಲ್ಕರ್‌ರವರು ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು Scheduled Castes ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು Backward class ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಅಭಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದಾಗ Scheduled Castesಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿಯೇ ಬೇರೆ, ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ವರದಿಯೇ ಬೇರೆ ಎಂದು classify ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು

ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ, Scheduled Castes and Scheduled Tribes ಜನಗಳಿಗೂ ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ Advance Community ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ advanced community ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎ. ಬಿ. ಸಿ. ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ untouchables ಎಲ್ಲರನ್ನೂ, 'C' class ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಈ ಕಮಿಷನ್ನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, socialistic pattern ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವಹಾಗೆ, ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜ ವಾದದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri T. MARIAPPA (Mysore City North).—I shall speak after Tea, Sir, because I do not want to have a break in the middle.

Mr. SPEAKER.—The House will adjourn for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned at Fifty Minutes past Two of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair].

*Sri T. MARIAPPA.—Mr. Speaker, Sir, I beg to support the resolution fo my Hon'ble friend Sri A. V. Narasimha Reddy. The resolution by itself is innocuous. It merely states that the recommendations of the Backward Classes Commission be examined. Sir, it is unfortunate that the Backward Classes Commission's Report has not been examined in the spirit in which the Constitution envisages the consideration of the many problems that afflict the vast body of people constituting the Backward Classes. The Constitution envisages, Sir, appointment of a Commission to go in to the whole question of the problems that affect these Backward Classes.

Sir, with the dawn of independence, the framers of the Constitution realised that this country consisted of people who had not had uniform development during the course of history. It consisted of population at varying pace of development. Therefore, they thought it fit to insert a provision in the Constitution to have the whole problem examined with a view to ameliorate their conditions. It is not enough, Sir, if a few chosen people alone have all the opportunities of advancement. Under the Constitution equality of opportunity would have only real meaning when all the sections of the population are able to compete on equal terms. It is no good having a provision in the Constitution saying that equality of opportunity is afforded to all the people and yet if there are vulnerable sections of the population, if certain sections of the population are weak, they would not be able to hold their own particularly when there is keen competition either in the field of education or in the field of industries or in any other field of human activity. Therefore, the framers of the Constitution envisaged the collection of all the material necessary to assess exactly what the matter was. Therefore the provision was made for the appointment of a Commission.

Sir, the Commission was appointed in the year 1953 of which I had the privilege to be a member. The Commission toured round the country, covered nearly 40,000 miles, visited all the important centres, took evidence, heard the representatives of all the Backward Classes and representatives of even advanced classes, Ministers, Legislators and after a period of nearly two years they drew up a report and signed it on 18th March 1955. In this connection I beg to state that though the report was signed by the majority of members and nearly three members dissenting on the date on which this report was signed, yet the Chairman

(Sri T. MARIYAPPA)

of the Commission happened to write a forwarding note, forwarding the report to the President of India wherein he tried to examine the conclusions and recommendations of the Commission. It is true, Sir, that three persons had appended a note of dissent and one of the Dissenting Note was couched perhaps in extreme language because that person happened to feel the intensity of the whole question that confronted the Backward Classes in India.

A MEMBER.—Who was that person?

Sri T. MARIAPPA.—It is not necessary for me, Sir, to name the person ; if the report had been in the hands of Hon'ble Members as it should be, then the whole spirit would be understood.

Sir, it would have been much better if the State Legislatures had been consulted soon after the report was placed on the table of the Parliament. There was a specific provision in the Constitution that the report with a memorandum of the Government of India should be placed on the Table of the Parliament. In fact, it is only recently that the report was placed on the Table of the Parliament and the memorandum attached to it drafted by the Home Ministry was received with mixed fellings all over the country. Most of the recommendations of that report, except one relating to reservation in service, were unanimous and yet even those recommendations had not been accepted by the Government of India. It is true that there was difference of opinion with regard to reservation in service. Only one member, if my recollection is correct, said that the reservation of service was opposed by him on principle. And yet most of the members were in sympathy with the underlying sympathy of giving representation to the Backward Classes because it constituted one of the ways of uplifting them. The merits apart, I beg of the Hon'ble Members of this House to get copies of that report from the Government of India and Government of Mysore and have that report discussed impartially and see how many recommendations of that report could be accepted and implemented.

Sir, may I on this occasion say that most of those recommendations have been based on the experience gained in Mysore with regard to the tackling of problems of the Backward Classes. Mysore and some of the States in South India were the prioneers in this field. As early as 1918 that question cropped up in this House and the leaders of public opinion in those days had the courage and conviction to understand the problems in all its bearings and to tackle them in the right spirit. It is because of the right understanding of the problem and to some extent tackling it in the spirit in which it ought to have been tackled that the advancement by Mysore is specially good. Therefore, the Commission visited Mysore first. They examined many leaders of public opinion here. They got all the necessay materials from the Government of Mysore and most of the recommendations in the Commission's report are drawn on the experience gained by Mysore in tackling the problems of the Backward Classes. Sir, I do not want to weary the House from quoting numerous quotations of that report which is not, unfortunately, before us. I would like to say that the conditions in other parts of India, except South is highly deplorable. The problems of the Backward Classes have not been tackled in the spirit in which they ought have been tackled. Even after the advent of freedom these problems have not been considered at State level and less so at the Central level. Sir, these problems are not merely of economic nature ; they are also of social nature. In other countries Sir, we see clearly the class distinction. In India, fortunately or unfortunately, the distictions are vast and they are of not recent origin ; the origin could be traced beyond more than 5,000 years. Therefore, these problems are not merely of economic kind but of social kind also. The remedies suggested in that report are also comprehensive, for those problems could not be kept pending for a long time. The problems should be tackled soon and every section of the population should be allowed to develop

as speedily as possible. It is only then what we aspire could be realised.

Sir, with regard to the representation in service there is much divergent opinion. From the year 1920 some communal justice has been rendered to these classes who are left behind. But in the North the condition is entirely different. The other Backward Classes, apart from the Scheduled Castes and Scheduled Tribes, are more backward than the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes. In the old Hyderabad before the reorganisation, the percentage of literacy is only 10 and in U.P. the literacy is only 10 per cent. Take the case of Rajasthan. It is about 9 per cent. Therefore, The economic conditions of these Backward Classes are highly deplorable in most of the Northen Indian States. There was a historical reason why this movement happened to take place in the North. In the South it started first in Kolahpur. His Highness the Maharaja of Kolahpur was greatly responsible for starting this movement in the South and he is the pioneer. He realised the plight of the Backward Classes and tried to uplift them. Gradually the movement spread towards the South in Mysore and Madras. If you compare the figures of representation in services in Mysore, for a period of 30 years the representation of the Forward Class has been reduced only by 30 per cent which shows for each year there has been an increase of one per cent of the Backward Classes. In 30 years we have been able to increase it to about 30 per cent. Therefore the oportunities thrown open for these Backward Classes have taken nearly 30 years to bear frint. Even then except one community all other communities have not been able to have that much of representation which is in proportion to population of that community. The problems are so complex that advancement is necessarily to be gradual. It is necessarily to be slow and spread over a course of years. Therefore we pleaded in that Commission that earnest efforts should be made from now onwards to give adequate right of representation in services. Even then only a few of these communities would have representation on the services. The Governments both in the Centre and State side by side should take steps for the educational advancement of these classes. One thing about which the opinion was almost unanimous is that adequate representation should be given to these Backward Classes in educational institutions. It was a unanimous recommendation and with that in view it was recommended 70 per cent of the seats in the higher professional and technical schools should be reserved for these classes. Even then they have to make very earnest, almost superhuman efforts, to catch up with the advanced communities. Nevertheless, Government of India and particularly the Home Ministry, with regard to this unanimous recommendation, say that in the Second Five-Year Plan there will be development all over the country and perhaps they will be able to provide institutions to cater to those who are likely to come into this. This is a very vague promise and statement. Advisedly we have omitted to cite instances wherein injustice has been done to the backward classes because we did not want to bring in the past and embitter the feelings. Our idea was not to conduct post-mortem examination. Our anxiety was that suitable steps should be taken so that these communities may advance. One of the dissenting notes makes it very clear. Opportunities should be provided for these Backward Classes who had practically no opportunities for centuries. We should create such conditions in which this class can compete.

Sir, having had the experience of two years in collecting evidence and going round the country, I can safely say that at least it takes three generations wherein the grandsons of these Backward Classes can openly compete in the public examinations. It is not the first generation unless he be a genius like Dr. Ambedkar. Ordinarily it would be very difficult for these Backward Classes to compete successfully in the open examination. Perhaps in the second generation a few may compete and in the third generation they may compete fully. Therefore they say equality of opportunity would be a

(SRI T. MARIAPPA.)

thing which would never appeal to the Backward Class much less help them. Therefore what we advocated was that a few percentage of seats might be reserved for these best men and others can be selected for selection from group of community or communities. That will be the only possible solution because no other alternative solution could be found. This demand for representation in the services and higher education in professional and technical sudjects was almost unanimous throughout the country. The urgency and speed with which recruitment is made and works are being executed, requires more educational amenities to be given to Backward Classes to enable them to catch up with the time and only after reserving certain percentage of seats that things can be better after some time.

It is often said that reservation of seats in educational institutions would hamper the progress of advanced classes. We have seen that the advancement of these classes should never be hampered. Our recommendations are to encourage item by means of giving more scholarships, freeships, etc It was never the intention of the Backward Classes to throw any hindrances on their part. But at the same time the whole leeway should be made up now by providing better amenities and making available seats. If I can say, I saw some of the educational institutions in some of the States in the North. Even with regard to admission of candidates belonging to Backward Classes it has to be made with herculian efforts. In the North it is easy to make out the community by mere names. Most of the students have stated that by merely seeing the names they have been deprived of admission. It is so because most of the educational institutions in the North are private owned and Government aided. They told us their miseries and about almost the herculian efforts made by them to secure admission. Some of the students showed us that after they changed their names they had secured admission. It was all in writing. Therefore human nature what it, being is, this class wanted only ordinary human treatment and this requires a natural reservation for at least a fixed period of years. They wanted only reservation for certain number of years which can certainly end and ultimately all the classes standing in the same footing. Therefore, with the best of intention the Backward Classes Commission drew up its report and with all the emphasis at my command and all humility to the Government of India, I say that unless these facts are taken into consideration and squarely faced, a situation will develop in the North which will not give rest to the leaders. Large volume of opinion is already growing and it is taking shape in the North and unless steps are taken in time to afford them real relief, I feel thing would not be easy for the State Governments in the North. At the same time I must pay a handsome complement to the Government of India for making immediately larger provision for scholarships to the Backward Classes. Of course the Government of India had to depend upon the list of Backward Classes supplied by the State Governments. Even those lists were not satisfactory but they served as a basis on which future work can be evolved. After taking into consideration all the data we drew up list of Backward Classes for each State. I do not know how the Government of India have enumerated 200 and odd communities in the body of the report. We happened to remarks that the communities are as numerous as about 2000, for in one of the Census reports of the Madhya Pradesh we happened to come across a list of those communities Madhya Pradesh is a meeting ground of East and West. Therefore numerous communities spring up in that particular area. Naturally when comminities mix up numerous communties spring up. Therefore almost 2,600 communities were enumerated in one of the Census Reports of the Madhya Pradesh. For each State we have supplied a separate list of communities, to be Classed under Backward Classes. Even there we made a distinction likea little advanced, a little backward, etc. Therefore the State Governments

can try to render relief to those who are most backward so that they can also catch up with time along with others. It is therefore necessary, as my friend Sri Narasimha Reddy insisted, that the copies of the report should be got from the Government of India and this House should be given an opportunity to discuss those recommendations. The opinion of this Legislature would have the greatest weight because it has the necessary experience to give it to other States. I know there are many cynics who talk very glibly of the experience gained by Mysore in this field. In fact some of them state that there is greater communalism in Mysore than anywhere else. One of the Ministers in the North happened to have a dig at me and told me brilliant boys were not able to secure admission in medical and professional colleges and they had to go elsewhere. But I told him, having regard to the limited number of seats they have to be distributed; simply because a few could not get seat it did not reflect that there was communalism. In fact there was more equitable distribution here than in any other place.

4 P.M.

Therefore, Sir, these problems are human problems. Whatever may be the advance we may have made in other fields, unless we render satisfaction, unless we render justice—I do not say communal justice, but social justice,—it would be difficult. Satisfaction to the people of this country should be rendered; whatever may be the ideals of the legislature, whatever may be the type of society placed before us, whether it is of the Sarvodaya pattern or whether it is the socialistic pattern--the whole thing will be looked at from the point of view of the satisfaction that the individual derives and that can only come when he feels satisfied that he can have social justice at the hands of the Government that is governing them. That could only be done if the advancement in the field of education is not hampered, and the weakest section of the population gets the proper support from the Government; and even in the social sphere the people should feel that they are socially not inferior to others. It is only then that the psychological satisfaction could be derived and unless there is that emotional integration, Sir, several sections of the population will not integrate themselves, even though we may have an artificial integration in this State.

With these few words, Sir, I would request the Government to kindly get copies of this report from the Government of India and place them for the consideration of this House. I am of the opinion, Sir, that the suggestions of this House in the light of the experience gained should certainly be valuable to the other States, for the problems there are more acute than what they are here. We have made certain important beginnings. Therefore, our experience to other States would indeed be very valuable and the opinion of this House will certainly have a great weight in the Government of India, so that even they on their part should take certain steps to render social justice to the vast body of these Backward Classes.

One thing which might have frightened the Government of India is the vastness of the population of these Backward Classes. Their estimate of the Scheduled Tribes is seven crores. Their estimate of the Backward Classes is in the region of 12 crores. Sir, admitedly the problem is indeed vast as is the population of India. Therefore this should not frighten the Government of India. On the other hand it must spur them to greater effort so that they could see how things are. It is only then that the people will be able to derive the satisfaction through these ideals. Whenever high ideals are placed before the people, they would always judge by the way they are implemented. In fact, we came across many examples where the State Governments have taken steps for the amelioration of the Backward Classes. In the process of recruitment, their claims are entirely ignored. We heard complaints from some States that, whenever new recruits are taken, they recruit people who are known to them and who are socially advanced well whereas candidates belonging to Backward Classes were starving.

(SRI T. MARIAPPA.)

Therefore, we must know that people are too shrewd to be lured away by merely quoting ideals before them. They want concrete examples and concrete implementation of the policies by both the Government of India and the Governments of the States. It is high time that these problems are tackled early and speedily.

With these few words, I heartily support the resolution moved by my friend Sri A. V. Narasimha Reddy.

Sri S. GOPALA GOWDA (Sagar-Hosanagar).—I would like to know from the Government through you, Sir, whether they have received the report of the Commission.

ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ವರದಿಯು ಬಂದಿದೆಯೇ? ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿದೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು Backward Class Commissionನವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮಗೆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿ ಕೈಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಸಭೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ನಿಮ್ನವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. "Had not been even considered at the State level let alone by the Central Government" ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಾಗಲಾರದು ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ. ನಾವು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ "ಅವರು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೆಲವರು ಸಿನಿಕ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಡ್ಡಿ ತಡೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾದದ್ದೆಂದಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರದ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಮೈಸೂರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಊಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೋ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಬೃಹತ್ತರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತ ಕಳೆದ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವರ್ಗಗಳನ್ನು (classes) ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಜಾತೀಯತೆ (castes) ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರು, ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತೆ ಇತರ ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳು ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿವೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಕೋಣ (angle)ದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ–ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಹಾಗೆಯೇ Scheduled Castes ಜಾತಿಗಳೂ ಇವೆ—ಜಾತೀಯತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸುಭದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ವರ್ಗದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಸಮಾಜವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಶ್ರೀಮಂತವರ್ಗ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಡವರ ವರ್ಗ, ಕೂಲಿಗಾ

ರರ ವರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ, ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಜನಾಂಗವಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ಹೊತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೇನೂ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 'ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 70 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ' ಇತ್ಯಾದಿ ಕಲವು ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಕೂಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಅತಿ ಕಡಮೆ. ಉದ್ದೇಶವೇನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಜನರೇಷನ್ ಬಂದಾಗ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಈಗಿನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡಿದರೆ 3 ಜನರೇಷನ್ ಅಲ್ಲ, 30 ಜನರೇಷನ್ ಆದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಕಸಬೇನು, ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಸರ್ವೆಯಾಗುವುದರೊಳಗೇ ಇದೆ. ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲವಾದ ವರದಿಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ನಿಪುಣರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರು ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗೆ ರೆಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡುವುದರಿಂದ ಹರಿಜನರಾಗಲಿ, ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಾಗಲಿ ಅವರೇ ಬೇರೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಸಮಗ್ರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸೇರಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರಿಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಜಾಯಿಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಇತರರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸರಿಯಾದ ಉಮೇದುವಾರರೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೂ ಅವರನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು. ಅದರಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕೂಡ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನರ್ಹತೆಗಳಿವೆ. ಅಂಥ ಅನರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಎರಡು ಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ; ಊಟ, ಉಚಿತ ವಸತಿ ಇವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ; ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರಿಸರ್ವಿಟಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೂ ಅದು ಕಾರ್ಯತಃ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಾಲ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಡಿನೈ ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪರಿಣಾಮ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರೂ ಕೂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೀಟನ್ನು ಹಂಚುವುದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಜನಾಂಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಶೇಕಡ 70 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ನೀವು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು, ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ 6 ವರ್ಷಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಈ ದಿವಸ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ಧರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆರಂಭ ಶೂರತ್ವದಲ್ಲೇ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯಗತಃ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60 ಭಾಗದವರು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನರಿಯದವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ತರುವುದುಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಾರದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಳವಾದ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಬರೀ ಓಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು, ಬಹಳ ಕಹಿಯಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸತ್ಯದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಇರಬೇಕು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅವರ ವಿಷಯ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಗುಡ್ ಹ್ಯೂಮರ್‌ನಲ್ಲಿಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಆಶೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಫಲಿತಾಂಶ ನೋಡಬೇಕು. ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥನಿಗೆ ಹಾರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೋದಾಗ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲೆತಾಗ ಇತರರು ಹರಿಜನರೊಂದಿಗೆ ಊಟ ವಗೈರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಜನರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಆಗಲಿ, ಹೊರಗಡೆ ಮನೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡಲಿ, ಆದರೆ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆ ಏಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೆಲವು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಡದೇಹೋದರೆ ಮೂರು ಜನರೇಷನ್ ಅಲ್ಲ, ಮೂವತ್ತು ಜನರೇಷನ್ ಆದರೂ ಈಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದುವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿನಡೆಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವಲ್ಲ. ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಾರ್ತಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗಿರತಕ್ಕ ಅನಾನುಕೂಲ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಭಾಷಣಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಡುವಾಗಲೇ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಮಾಜಗಳ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಇಟ್ಟಿದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಭಾರತ ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ತಿರುಗಿ ಸಮಗ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆಮಾಡಿತದನಂತರ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಬಂದಿದೆ. ಅಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿರುವುದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರಕಾರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ನಾಚಿಗೆಗೇಡಾದಂಥ ವಿಚಾರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇದು ಬಹಳ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಸಾಮಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು ? ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ 300 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿ ಸೈಲೆಂಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಅಹಿಂಸೆಗಳ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಈ ಒಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೋ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಆ ಮನು ಎಂಬತಕ್ಕವನು ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯಾವೊಂದು ಸರ್ಕಾರವೂ ಅನುಸರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಾತ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ "ಸರ್ವೇಜನಾ ಸ್ಸುಖಿನೋಭವಂತು," "ಆತ್ಮಾನಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು", "ಅಹಂ

ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ '', '' ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ '', ''ನಾನ್ರುತಂ ಪುಣ್ಯಂ'' ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿ ಪಲ್ಲವಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಈ ಪಲ್ಲವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಕಾಲಬಂದಿದೆ. ಈ ಪಲ್ಲವಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಲವೂ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಪಲ್ಲವಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಒಂದು ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾವೀ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, we have to take the spirit of the Constitution. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಜನರು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ Equality of opportunity ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ? Every human being, man or woman, has got a nose and two eyes; therefore they are equal ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಲಾಜಿಕ್ಕಿಗೆ ನಾವೀಗ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿರುವಂಥ ಜನರು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ''ಮೂರಾರಲ-ಇಪ್ಪತ್ತು'' ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಈ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾರೇ ಹೇಳಲಿ ಆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನೆಹರ್ರು ಅವರೇ ಹೇಳಲಿ ಅಂಥ ಒಂದು ಪದವಿ ಯಾರ ಕೈಲೇ ಇರಲಿ ನೀವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಧರ್ಮಸಮನ್ವಯವಾದ್ದಲ್ಲ, ಲೆಕ್ಕಚಾರವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಘಟ್ಟಿನರಗಳುಳ್ಳಂಥ ಜನರಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಬಂದಿರತಕ್ಕಕಷ್ಟ. 'I am not directing my voice entirely towards Nehru. There is something wrong somewhere. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಷೇರ್‌ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೆ ಒಂದು ವರದಿಯು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದನಂತರವು ಆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಗೆಡವಿರತಕ್ಕಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆ human dignity or equalityಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವೀಗ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇನು? ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಬಾಯಿಬಡಿದುಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು '' ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ '' ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದೇಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕ್ಷಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಡಗರದಲ್ಲಿ ಆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಎಂಬ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಮನುಚಕ್ರವರ್ತಿಯೇನಾದರೂ ಈ ಹೊತ್ತು ಜೀವಂತನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ—ಈ human dignity or equality ಅನ್ನುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೆಲೆಯಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತನು ಮೊದಲು ಈ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಜಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. It is giving some people whom I like. What is that policy in the name of democracy? ನಮಗೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿದೆ. ಆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ—ನೆಹರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೆ ಎಂಬ ಈ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳವುದರಲ್ಲೇ ಆ ತಿರುಮರೆಯ ಲಾಜಿಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು When we talk about Backward Classes and Scheduled Castes they say ''Your cry is not substantial''. ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ತಾನೆ ಏನು ಸಾರ್ಥಕ? ಹಾಗೆ not substantial ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಆ ಆವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸೊಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಆ''ಪ್ಯಾಟ್ರನ್'' ಎಂದರೇನು? ಆ ಅಮೆರಿಕಾದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಳಿಯಮಣ್ಣಿನ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದರಂತೆ ಒಂದು ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಅವರು ಆ ಆವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಆ''ಪ್ಯಾಟ್ರನ್'' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸತ್ಯ ಬಾಳುವಂತಿಲ್ಲ. There is something wrong in this process. There is much confusion, ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 2½ಸಾವಿರ ಜನಾಂಗವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ! ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ವೆರಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂತಲೂ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೇನು? ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ್ನೂ ಆ ಹಳೆಯ ಸೂಪರ್‌ಸ್ಟಿಷನ್ ಭಾವನೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದ ಒಬ್ಬ ಯಾರಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿ—ಗೆಜೆಟೆಡ್ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಬಂದರೆ ಆತನ ವ್ಯವಹಾರ ಎಷ್ಟೇ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆತನಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೊಂದು ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಬಹಳ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. Special treatment for special ಜನಾಂಗ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಗಳಿರುವಾಗ ಮೇಲಿನಿಂದ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರುತ್ತದಂತೆ ನಾವದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುಷ್‌ಮಾಡಬೇಕಂತೆ! ಇದ್ಯಾವ ವಿಚಿತ್ರವೋ ನಾನು ಕಾಣೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ನರಗಳು ಗಡುಸಾಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಅವರೀಗ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. There is inconsistency between the State Government and the Central Government. ಇದರಿಂದ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆಯಿದ್ದಂಥ ಆ ಬಿಳಿ ಜನರ ಸರ್ಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.)

ವೇನಿತ್ತೋ ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯಗಳೇ ಇಂದೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಏನೆಂದರೆ—ಆ ಬಿಳಿ ಜನರ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಿ—ಬಿಳಿ ಟೋಪಿಯವರ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಏಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬಾರದು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೂ ಹೇಳಬಹುದು ! Why wonder? ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮೇಲೆ ಜನರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಆವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ "Landto the Landless" ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು how grand it is ! ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮೊದಲು ಟೆನೆನ್ಸಿಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು,ಅದಕ್ಕೊಂದು ತಿದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿ ಎಂದರೆ ಈಗ ಅವರು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. What a foolish argument is this? ಹಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಯಾವಾಗ ತಾವು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದೇ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೂ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ ಒಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯತಃ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಇಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಏಕೆ? ಈಗ ಅನೇಕ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ! ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ, ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ; ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಾಗ, land to the landless, home to the homeless, food to the hungry ಎಂದು ಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೇ ಶಿವಾಯಿ the country is not prepared for it. There is something wrong. You start serving on the side of the Harijans if they stand in line. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಈಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ hotch-potch policy ಆಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಪ್ಲಾನು ಹಾಕಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಟ್ಟಿಸುವುದೊಂದು ಗೋಪುಕಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದು, ಹೀಗೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುವುದೇನು ? That is the will of the people ಎಂದು. Students of politics ಏನಿದ್ದಾರೋ ಅವರು 'the difference between implications of the general 'will' and the will of the all' ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವ ಮೂಗನ್ನು ಎಣಿಸುವುದು. It is a definite will which is capable of being good to the entire community. ಆ will ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ. ನಾವೀ ದಿವಸ ಈ ನಿಮ್ಮ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಸ್ಕೀಂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ನಮ್ಮ ನೆಹರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಏನೊಂದು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಅವರ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅವರ ತಪ್ಪನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ there is something wrong somewhere. ಅದನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಒಂದು group of human beings elevate ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏನು data ಇರಬೇಕೋ, ಏನು information ಇರಬೇಕೋ, ಏನು ಅವರಿಗೆ sources ಇರಬೇಕೋ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಇವರು ಹೇಳುವ ಉತ್ತರಗಳು. ಇದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಗೆ-ಭಂಗಾರ ಹುಡುಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು, ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ treat ಮಾಡಿದ್ದರೆ reformationಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಮಾಜದ ಆಗುಹೋಗುಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ sphereಗೆ ಬಂದಿವೆ. Today the arena of politics seems to be deciding the fate of human beings, at least in India. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. Government should become genuine, powerful and strong. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ Backward Class ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು programme ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಮೆರಿಟ್‌ಮೇಲೆ ಕೊಡದೆ ಇತರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆ ವಿಚಾರವು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಶೇಕಡ 90 ನಂಬರು ಬಂದಿದ್ದವರಿಗೆ ಸೀಟು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಒಂದು ಕಡೆ we have to elevate them ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ, he deserves, he must be given ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕು. They should tolerate the custodians of the Constitution to equalise these things. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು wholesale survey ಕೈಗೊಂಡು ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಾಗಲಿ ಸರ್ವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆ

(Ten Year Plan) ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ರೆವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಠರಾವಿನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ Backward Class Commission ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೆಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಮಿಷನ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೊರಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ವರದಿಯ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ವರದಿಯು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ basic principlesಗೆ, ಮೂಲತತ್ವಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಮೂಲತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾರುಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಲು ಯಾವ criteria apply ಮಾಡಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ service representation ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಭೂಮಿಕಾಣಿ ಆಸ್ತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೇ, ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರೇ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದವರೇ ಎನ್ನುವುದರಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತರಹ criteria ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಅಥವಾ ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ Backward Class, ಈಗ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥ ಜಾತಿಗಳನ್ನು Backward Classes ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಸಲಹೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 2,399 ಜಾತಿಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಳೂರು).—ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈ 2,399 ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ 913 ಜಾತಿಗಳು ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. Scheduled Castes and Tribes ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ಒಟ್ಟು 18½ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು 913 ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು Scheduled Castes ಮತ್ತು Tribes ಇವರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾಯಿತು. 2,399ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಳಿದ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಹುಭಾಗದ ಜನ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ, ಭದ್ರತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಬರುತ್ತದೆನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ criteria ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ criteria ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಭಾರತದ ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬರಬಹುದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ Backward Classes ಯಾವುವು ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳವರು ಇಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ, ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ಹೇಳುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಓಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ explain ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಹಿಂದುಳಿದವರು, ದೀನರು, ದಲಿತರು, ಇವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ತೋರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಈ ಭಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದು ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಅಪಾದನೆಗೆ, ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ, ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೋ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಹುಶಃ, ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ, ಬೃಹದಾಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ, ಉಂಟಾಗಿರುವ ಪರಿಣಾಮ ಆಶೆಯಷ್ಟಿದೆಯೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. 'Rome was not built in a day' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರುವಾಗ ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಜಯಪ್ರದವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕಾಸು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ಅವುಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವೇನಿದೆ, ಈ ಠರಾವಿನ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವೇನಿದೆ ಆ ಉದ್ದೇಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು ; ಅದು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಲ್ಲ ; ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಕೂಡ ತಪಶೀಲಾಗಿ ಓದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಮಿಷನ್ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಬಹುದು, ಕೆಲವು ಹೊಂದದೆ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವವರಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಖಂಡಿತ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾರಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ,, ಯಾವ್ಯಾವ ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತತ್ವಶಃ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ನಿರ್ಣಯ ಫ್ರೇಂ ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವೂ ನೀವೂ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಾಧಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಸುಧಾರಿಸುವುದಾದರೆ ಸಲಹೆಯೇನಿದೆಯೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ....

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮುಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ತತ್ವ ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೆ ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—As it is, it is not desirable to accept the resolution. So, I would appeal to the Hon'ble Member, in view of the assurance given by Government, to withdraw the resolution. The resolution is not very happily worded.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—I am unable to reconcile with the Hon'ble Minister when he stated that the resolution is not happily worded. I want to know on what basis he says that.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I wish to assure the Hon'ble Member that Government is second to none in implementing such of the recommendations which the Backward Class Commission has made which are results in the upliftment of the Backward Classes. In the light of the assurance, I request the Hon'ble Member to withdraw the resolution.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—I request permission of the House to withdraw the resolution.

Mr. SPEAKER.—Does the House permit the Hon'ble Member to withdraw his resolution ?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—No.

Mr. SPEAKER.—Then I shall put it to the vote of the House. The question is :

"That this Assembly is of the opinion that the recommendations of the Backward Class Commission be examined by the Government and suitable steps taken for the amelioration of all the Backward Classes including the Scheduled Castes and Scheduled Tribes."

Motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn to meet at 12 O'Clock tomorrow.

The House adjourned at Fifty-eight Minutes past Four of the Clock to meet at Twelve of the Clock on 25th September 1956.

WD 1036—GPB—550—24-11-56

V-31'N56
N56-14 : part-4
(D) 4729